

Ὁκτώηχος - Ἦχος α'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Μηναῖον - ΤΗ Κ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Ἀρτεμίου

Συμπλήρωμα Μηναίου

Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Γερασίου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'. Αντόμελον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος
Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ,
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας,

ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν
σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς
ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Τοῦ Ὁσίου.**

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Τῶν Ὁρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν
σώματι ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν
θεοφόρον, νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν
πιστοί, θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως
παρὰ Θεοῦ ἀπείληφεν, ἱαμάτων τὴν
ἀέναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας,
δαιμονῶντας ἰᾶται· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν
αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε
τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν
ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς
ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα
τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην
σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ
προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται
τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ
ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος,
Γυναῖξί τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν
τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν,
τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ
ἡμῶν.

Δόξα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως
Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς
Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ
θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ
τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος
θανόντας, ὡς μόνος φιλόνητος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,
Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον
φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς
τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν,
ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα,
ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν τὴν μόνην
πανάμωμον.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Κάθισμα Β'.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο
ὀρθραὶ, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν
θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε
ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς·
διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς μαθηταῖς
ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε
Χριστός, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός,
καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν
τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει
Σταυροῦ.

Δόξα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ ζωὴ
τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς
ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος
Σωτήρ, καὶ ἡγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς·
διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων
σοι Ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι
Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ
συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλόνητος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη
δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς
χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων
καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν
σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ
προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Ὁσίου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖω πόθῳ πτερωθεὶς, τόπους διέδραμες
πολλούς, συναθροίσας τῇ ψυχῇ, πλοῦτον
ἀγίων ἀρετῶν, καὶ ἐν Σιών παραγενόμενος
ὦ Πάτερ, νηστεύεις νουνεχῶς, ὥσπερ ὁ
Κύριος, ἡμέρας ἀληθῶς, τεσσαράκοντα, καὶ

μετὰ πότμον ἐξάγεις τὸ γύναιον, ἐπιφανείς
ἐκ τοῦ φρέατος· πολλὴν γὰρ χάριν, Χριστός
σοι νέμει, τελεῖν θαυμάσια Γεράσιμε.

Δόξα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦ σορὸς τοῦ λειψάνου σου τοῦ σεπτοῦ,
μυροθήκη τῆς χάριτος θαυμαστή, ὥφθη
διαπνέουσα, ὑπὲρ πάντα ἀρώματα, ὁσμὴν
ἀθανασίας, ὡς μύρον οὐράνιον, καὶ εὐωδία
θείαν, ψυχὰς κατευφραίνουσιν· ὅθεν καὶ
δαιμόνων, ἀπελάνουσα στίφη, παρέχει
ιάματα, καὶ ἰᾶται τοὺς πάσχοντας, θεοφόρε
Γεράσιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦ τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Ποιητὴν,
τετοκυῖα ἐν ὕλῃ τῇ καθ' ἡμᾶς, δυσὶ Κόρη
φύσεσι, καὶ θελήσεσιν Ἀχραντε, μιᾷ δὲ
ὑποστάσει, ἡμᾶς ἐκλυτρούμενον, τῆς
τοῦ Ἀδὰμ κατάρας, οἰκεία χρηστότητι,
ῥῦσαι πάσης βλάβης, καὶ φθορᾶς καὶ
ἀνάγκης, τοὺς πίστει προστρέχοντας, τῇ
ταχείᾳ πρεσβείᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε,
πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς
ὀρθοδόξως ὑμνοῦσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Αἶδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων
ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο
ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ'
ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε·
θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,
κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς
καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Οκτωήχου - - -

Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν
Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν
Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι
ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

ΧΟΡΟΣ

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου
τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος
ἐγγίνεται, κόσμου οὐσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ
Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο
ἄσωμεν τῇ Τριαδικῇ Μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψώσας με νόμων,
ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε,
φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξη
τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις
καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ
πρῶτον· ἰσοσθενὲς γὰρ ἐστὶ Πατρί καὶ
Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς
τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ
πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδιά.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ
θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν,
δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἅξιον, καὶ
τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γὰρ ἐστὶν ἡ
Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος·
Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν
αὐτῷ. (δῖς)

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά,
ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ
κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος·
Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν
αὐτῷ.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν
δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ
φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε,
καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει,
Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν
λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι
παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον
ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ
πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ'
αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις
ὀφθέντα καθὼς ἠδύοκῃσε, πρώταις ταύταις
τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν
μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει
αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης
εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ
θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται,
καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες
πᾶσι, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Κοντάκιον. Τοῦ Ὁσίου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνης Ὅσιε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς
φωστήρ πολύφωτος, ταῖς τῶν θαυμάτων
ἀστραπαῖς, καταπυρσεύων τοὺς ψάλλοντας·
Χαίροις Ὁσίων τὸ κλέος Γεράσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ὅσπερ νεόφωτος ἀστήρ, Χριστοῦ τῇ
Ἐκκλησίᾳ, ἐξανατείλας μυστικῶς, τῶν
ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς, καὶ τῶν θαυμάτων
τῷ φωτί, Ὁρθοδοξίας τὴν λαμπρότητα,
ὑπὲρ ἥλιον πᾶσι λάμπουσας, ἔδειξας
Ὅσιε· σὺ γὰρ δι' ἀσκητικῆς πολιτείας,
τῆς σαρκὸς νεκρώσας τὸ φρόνημα,
καὶ τοῖς πάλαι Ὁσίοις, πόθῳ πολλῷ
ἀμιλληθεῖς, ἐθεώθης κατὰ μέθεξιν, καὶ
τῶν θείων δωρεῶν τὸν πλοῦτον ἐκομίσω,
θαυμάτων δεξάμενος ἐνέργειαν, καὶ πάντας
παιδεύων, πρὸς κτήσιν τῶν κρειττόνων,
τῇ τῶν σῶν προτερημάτων λαμπρότητι.
Ὅθεν Κεφαλληνία ἡ νῆσος, ἁγιασθεῖσα
ἀσκητικοῖς σου ἀγῶσιν, ὡς πλοῦτον
θεοδώρητον, καὶ ταμεῖον θείας χάριτος, τὸ
σὸν λείψανον θησαυρίζουσα, λυτροῦται
πάσης θλίψεως, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσά σε·
ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία Ὁρθοδόξος,
καυχωμένη ἐν σοί, ἀκλινὴς καὶ ἄσειστος
διαμένει, καὶ αἵρετικῶν τὰς ἐρεσχελίας
καταισχύνει, εὐφροσύνως βοῶσά σοι·
Χαίροις Ὁσίων τὸ κλέος Γεράσιμε.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἐβόρης, Ἐνόης,
Ζεβινᾶς, Γερμανός, Νικηφόρος, Ἀντωνῖνος,
καὶ ἡ ἁγία Μάρτυς Μαναθὼ ἡ παρθένος,
ξίφει καὶ πυρὶ τελειοῦνται.

Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς
ἡμῶν Γερασίου τοῦ νέου ἀσκητοῦ, τοῦ ἐκ
Τρικάλων τῆς Πελοποννήσου, οὗ τὸ σεπτὸν
καὶ ἅγιον λείψανον σφάζεται ἄφθορον ἐν
Κεφαλληνίᾳ.

Μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν
Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου

Ὦδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὦδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ
δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθέने,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε
μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἀγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐαγγέλιον πάνσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης)

Ἑωθινὸν Ζ'
Ἰωάννην Κ' 1-10

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ σκοτίας ἔτι
οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν
λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει
οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον,
καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὃν ἐφίλει
ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν
Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξηλθεν οὖν ὁ Πέτρος
καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ
μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ
ἄλλος μαθητής προέδραμε τάχιον τοῦ
Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,
καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια·
οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων
Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα·
καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον,
ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.
Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητής ὁ
ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε,

καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν
Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ
μαθηταί.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν
σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·
σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν
τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ
γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον
ὤλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

[Ἐλεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν
με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ
ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου

τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ὕχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ,
αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
ἀειπάρθενε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δύς)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἐξαποστειλάριον.

Τὸ Ζ' Ἑωθινόν.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας
εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων
Πέτρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν
ἠγάπα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ
ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς,
ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν
ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παρεστηκῶς Ἀρτέμει, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι,
καὶ ἀστραπαῖς λαμπόμενος, τοῖς ἐκεῖθεν
πλουσίως, ἐξ οὐρανοῦ ἐποπτεύεις,
τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, μεγαλομάρτυς
Ἐνδοξε, συμμαχῶν θείοις ὅπλοις, ὡς τοῦ
Χριστοῦ, στρατιώτης ἄριστος ἀθλοφόρε,
τῷ σταυροφόρῳ Ἀνακτι, κατ' ἐχθρῶν
πολεμίων.

Τοῦ Ὁσίου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ασκητικοῖς παλαίσμασιν, ἐπὶ γῆς
διαπρέψας, καὶ μοναστῶν ὑπόδειγμα,
γενόμενος ἐν τῷ βίῳ, Γεράσιμε θεοφόρε,
θαυμασίως ἐδοξάσθης, παρὰ θεοῦ
μακάριε, καὶ τὸ θεῖον σου σκῆνος ὦφθη
ἡμῖν, ἄφθαρτον ἀκέραιον χάριτι θείᾳ,
ἀναβλυστάνον πάντοτε, ἱαμάτων τὰ ῥεῖθρα.

Ἔτερον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Κεφαλλήνων ὦφθης θερμὸς
προστάτης, Γεράσιμε θεόφρον καὶ
ἀντιλήπτωρ· διὸ ἐκ πάσης ῥῦσαι
περιστάσεως, τὴν νῆσόν σου μακάριε, τὴν
ἐορτάζουσιν πόθῳ, τὴν φωτοφόρον σου
μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν Ποιητὴν καὶ Κτίστην πάντων
τεκοῦσα, τῶν ποιημάτων πάντων ὡς
ἀνωτέρα, ὕψωσον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν
μου, πρὸς τὴν ἀγάπην Ἀχραντε, τοῦ
προελθόντος ἀφράστως, ἐκ τῆς ἀχράντου
γαστρὸς σου.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρόπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρόπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁρμαφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆς Οκτωήχου ---

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στιχηρὸν Α'. Ἦχος α'.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον·
δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον
πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Στιχηρὸν Β'. Ἦχος α'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον
καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος
παντοδύναμος.

Στιχηρὸν Γ'. Ἦχος α'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν
ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ,
ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Στιχηρὸν Δ'. Ἦχος α'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν θεοπρεπῇ σου συγκατάβασιν
δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης
ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ
Πατρὶ· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως
ὑπέμεινας Σταυρὸν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου,

ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν
κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ. Τοῦ Ὁσίου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὅσιε πάτερ Γεράσιμε, τῶν ἐπιγείων
τερπνῶν, πᾶσαν σχέσιν κατέλιπες, καὶ
σαρκὸς εὐπάθειαν, οὐρανίῳ σου ἔρωτι, καὶ
τῷ Σωτῆρι κατηκολούθησας, ἐν γῇ βιώσας
οἷά περ ἄγγελος· ὦ τῶν ἀγώνων σου! δι' ὧν
πλήρης γέγονας, τῶν δωρεῶν, τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, ὡς ἐνθεώτατος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅσιε πάτερ Γεράσιμε, ἀποχωρῶν τῶν ἐν
γῇ, καὶ ἀπάντων ὑπέρτερος, τῶν φθαρτῶν
δεικνύμενος, θεολήπτω φρονήματι, πόλεις
καὶ τόπους πλείστους διήμειψας, πρὸς
τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, σπεύδων
θερμότατα, οὐ τυχὼν κατέλαβες, τῶν
ἐφετῶν, πάντων τὸ ἀκρότατον, θέσει
θεοῦμενος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, ἀποσταλεῖς
ἐκ Θεοῦ, ὡς οὐράνιος ἄνθρωπος, πρὸς τὴν
νῆσον ἔφθασας, Κεφαλλήνων μακάριε, καὶ
ταύτην πλήσας τῆς εὐλογίας σου, Μονὴν
ἁγίαν ἱδρυσας Ἄγιε, ἐνθα μονάζουσαι,
κύκλῳ τοῦ λειψάνου σου, πανευλαβῶς,
μέλπουσιν ιστάμεναι, τὰς ἀριστείας σου.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα.

Πάτερ παμμακάκαρ Γεράσιμε, σὲ
πολιοῦχον θερμόν, καὶ προστάτην καὶ
ἔφορον, κεκτημένη γάνυται, τοῖς πολλοῖς
θαυμασίοις σου, Κεφαλληνία καὶ τῷ
Λειψάνῳ σου, ἀεὶ προσπίπτει θερμῶς βοῶσα
σοι· Ὡσπερ διέσωσας, πάλαι ἡμᾶς Ἄγιε,
οὕτω καὶ νῦν, καὶ πάντοτε φύλαττε, τὴν
κληρουχίαν σου.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Δόξα. **Ἦχος βαρύς.**
Τὸ Ζ' Ἑωθινόν.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς
τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ
σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὕψ' οὐ
ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἄλλ' ὅρα
τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς
ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν
ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ
τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ
ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν
ζωοδότην Χριστόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,
ὁ ἄδης ἠχμαλώτισταί, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται,
ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδασόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδασόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδασόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν
Τροπάριον Ἀναστάσιμον.*

Ἦχος δ'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.
Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ
ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.